

**ЧРЕЗ МИНИСТЪРА НА ВЪНШНИТЕ
РАБОТИ
ДО ВЪРХОВЕН
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД**

ЖАЛБА

от

Николай Любенов Маревков
гр. София, ул. "Хемус" № 37, бл. 24, вх.
В, ап. 42

СРЕЩУ

мълчалив отказ на Министъра на
Външните работи по заявление за
Достъп до обществена информация,

НА ОСНОВАНИЕ

чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ във вр. с чл. 5, т. 1
от ЗВАС
във вр. с чл. 14, ал. 1 от ЗАП

Уважаеми Господа /Госпожи/ Съдии,

На 06. 08 2002г. подадох до Министъра на външните работи заявление за достъп до обществена информация. Със същото поисках да ми бъде предоставен достъп до годишния отчет за постъпилите в министерството заявления за достъп до обществена информация, който следва да се изготви на основание чл.15, ал.2, изр.2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/. В заявлението си уточних, че ако Министърът прецени, че годишният отчет е неразделна част от ежегодния му доклад за състоянието на администрацията по чл. 61, ал. 2 от Закона за администрацията, то искам да получа достъп до този доклад. Формата на достъп, която посочих в заявлението си, бе преглед, копие на технически носител, или копие на хартиен носител. На 08.08.2002г. получих обратна разписка, в уверение на това, че писмото ми е получено от министъра на външните работи.

Непроизнасянето на Министъра на външните работи представлява мълчалив отказ. Съгласно чл.3, ал.1 от ЗДОИ държавните органи са задължени да предоставят достъп до обществена информация, която създават или съхраняват. Според същия закон задължението на съответния орган да предостави информация при постъпило заявление е да се произнесе чрез издаването на акт – решение за предоставяне или за отказ на достъп до информация. По същата процедура следва да се осъществи и задължението на Министъра на Външните работи да предостави достъп до информация при постъпило поискване.

Правото на достъп до обществена информация е гарантирано със съдебен контрол съгласно чл.56 вр. с чл.41 от Конституцията на Република България и чл.6 т.4 и чл.40 от ЗДОИ. Непроизнасянето в срок по заявление за достъп до обществена информация представлява мълчалив отказ, който накърнява правото ми на достъп до обществена информация и подлежи на съдебен контрол /Определение по ч.д. № 6393/01г. на ВАС 5-чл. състав/.

Отказът на Министъра на Външните работи е в съществено противоречие с процесуалния и материалния закон.

1. Противоречие с процесуалния закон - чл.15 от ЗАП и чл.38 от ЗДОИ

Законът изисква съответният орган да се произнася с мотивирано решение, когато издава искания административен акт или отказва издаването му /чл.15 ал.1 от ЗАП/. Такова в случая очевидно липсва. Императивната норма на чл.15 ал.2 от ЗАП изисква писмена форма на акта, респ. отказа. Писмена форма на отказа се изисква и от нормите на **специалния** закон - чл.38 от Закона за достъп до обществена информация, като в решението за отказ трябва да се посочат и правното и фактическото основание за отказа. Тези изисквания на закона въобще не са спазени, което е съществено нарушение на процесуалноправните разпоредби.

2. Противоречие с материалния закон

Поисканата информация е обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, защото е свързана с обществения живот в Република България и ако ми бъде предоставена, би ми дала възможност да си съставя собствено мнение относно дейността на Министерство на Външните работи. Така също търсената от мен информация не попада в ограниченията на ЗДОИ в чл. 13 ал.2 и чл.37 и не съществува законова пречка да я получа.

Поради на основание горното моля да отмените отказа на Министъра на външните работи да предостави поисканата информация като незаконосъобразен и да задължите същия да предостави достъп до поисканата информация. Моля да ми присъдите съдебните разноски.

Моля също да бъде наложено административно наказание на Министъра на външните работи на основание чл. 42, ал. 1 от ЗДОИ.

- Прилагам:
1. Заявление
  2. Обратна разписка с № 8087/ 08.08.2002г.
  3. Препис от жалбата и приложението за ответника
  4. Кв. за платена д.т.

С уважение: